

Kazatel: Josef Hurta**Písně:** 616, 709, 620, 759, 714, 619**Čtení:** 1 K 13, 1 – 13**Text:** 1 K 16, 14**Všecko necht' se mezi vámi děje v lásce.**

Heslo, které církve zvolila pro letošní rok mluví o lásce. Láska, toto vzletné slovo, je ještě důležitější než sůl, která je nad zlato. Lásku opěvují básníci, zabývají se jí filozofové, psychologové, romanopisci, dramatici, zpěváci i filmaři. Lásku si mnozí spojují se sympatiemi, zamilovaností, romantikou, erotikou, ezoterikou i charitou. Láska má tisíce podob, ale také tisíce nápodob a náhražek. O lásce se dá dlouze mluvit, ale také ji jenom mlčky prožívat. Ale my se nyní pojdme věnovat tomu biblickému verši, který je nám dán k přemýšlení.

To první, čeho je třeba si všimnout, je, že tento verš, jako jakési vzosné novoroční přání není součástí nějakého romantického pojednání o lásce, není součástí milostné básně ani není vzat z příběhu o dvou zamilovaných mladých lidech. Tento verš je součástí zcela pragmatického dopisu, v němž se apoštol Pavel domlouvá s korintskými adresáty na finanční sbírce pro křesťany v Jeruzalémě a řeší logistické otázky, kdo kam půjde, co tam bude dělat a jak se mají ostatní k tomu stavět. Samé organizační záležitosti, jako když staršovstvo řeší na schůzi, jak zajistit chod sboru. Stručně shrnuto, apoštol tam říká: Vyžádejte si od galatských pokyny ke sbírce, tu dělejte každou neděli, potom vyplňte průvodky, doporučte kurýry. Já plánuju, říká Pavel, cestu Makedonií, pak u vás strávím zimu, pak půjdu do Efezu a tam zůstanu do letnic. Možná k vám přijde Timoteus. Dělá to, co já, tak ho nepodceňujte. Měl by k vám dojít i Apollos, ale teď nechce, prý až bude vhodnější příležitost.

A najednou, bez jakéhokoliv oslího můstku, jako další bod schůze, čteme: „Buďte bdělí, stůjte pevně ve víře, buďte stateční a silní! Všecko necht' se mezi vámi děje v lásce.“ A hned zase Pavel plynule pokračuje v tom, že společné dílo má řídit Štěpánova rodina, a že je rád, že za ním teď přišli Štěpán i s Fortunátem a Achaikosem. Jo, a pozdravuje vás ještě Akvilas a Priska, dodává Pavel.

Tak tento zcela nepoetický text skrývá onu důležitou poznámku, at' se všecko mezi námi děje v lásce.

Bratři a sestry, to je tak geniální zařazení do textu! Protože kde se nejvíc zapomíná na lásku? Tam, kde spolu něco dojednáváme, domlouváme, dohadujeme se, handrkujeme, řešíme, spolupracujeme, kde dostáváme úkoly nebo je někomu udílíme, prostě, kde spolu jednáme na té nepraktičtější rovině. Vlastně všecko, všecičko, co prakticky děláme, ty běžné denní činnosti, máme dělat v lásce. Čili nejen tehdy, když máme rande v parku nebo jdeme se svou milou do kina. Ale třeba na sborovém shromáždění, na brigádě, ve staršovstvu, při diskuzích na konventu, ale i v sekulárním prostředí, třeba v zaměstnání, v obci, při jednání na úřadě, v bance, u pokladny v supermarketu, atd, atd. Všecko necht' se mezi vámi děje v lásce. Nebo také – jednejte spolu jako zamilovaní.

Bratři a sestry, vedle slova „láska“ je tu druhé nejdůležitější slovo „všecko“. Apoštol píše do sboru v Korintu, který byl všecko možné, jen ne ideální křesťanský sbor. Bylo to společenství trpící všemi dětskými nemocemi, plné otázek, sporů, nejednoty, rozhádanosti a řevnivosti. Byl to sbor, kde se jedni hlásili k Pavlovi, druzí k Apollovi, třetí k Petrovi a někteří to celé přebili tím, že oni jediní se prý hlásí ke Kristu. Byl to sbor, kde se lidé soudili před světskými soudy, kde se vyskytovaly případy smilstva a nemravnosti, kde měli nejasno v otázkách ohledně manželství, rozvodů, vztahů a života singl, byli tam liberální křesťané, kteří si klidně dali vepřové v pohanském chrámě, aniž by to jejich víře uškodilo, ale stejně tak tam byli konzervativci, pro které to bylo zcela nemyslitelné a vnímali to jako hřích a zapření víry, také řešili otázku šátků a zahalování hlavy, způsob vysluhování večere Páně, byly tam letniční proudy a charismatické manýry, řešili liturgii bohoslužeb, genderové otázky, teologické otázky, někteří zcela popírali vzkříšení, někteří se dávali křtít za mrtvé atd. atd. A to vše byl jeden křesťanský sbor. Jak se udrželi pohromadě, to tedy nevím.

Z Pavlova dopisu ovšem získáváme dosti plastický pohled do života korintského sboru. Co všecko se tam mezi nimi dělo! Právě proto je apoštolova poznámka tak trefná: „Všecko necht' se mezi vámi děje v lásce.“

Bratři a sestry, co všechno se děje v církvi! A co všechno se děje v naší společnosti! Dá se to snášet v lásce? Můžeme se mít rádi, když ten dělá to, a druhý něco úplně opačného? Můžeme se v lásce pohádat? Můžeme se v lásce kritizovat? Můžeme se mít rádi, když jeden věří tak a druhý jinak? Když jeden hřeší tak a druhý onak? Když každý čte bibli jinak a slyší z ní něco jiného? Všecko, co je mezi námi, co mezi sebou máme, se má dít v lásce. Jak se to ale dá udělat?

Zdá se, jakoby opravdu lidé z věcí, které mezi sebou mají, vyloučili lásku. Jakoby byli čím dál více nazlobení, urážliví, ztrácejí smysl pro humor, pro nadsázku, neumějí se povznést a být nad věcí. Počítají křivdy, jsou domýšliví, stačí slovo, a jsou vzteky bez sebe a vydráždění do běla. To působí ta všeobecná absence lásky.

Kdybychom však měli opravdovou lásku, byli bychom, jak jsme dnes četli, trpěliví, laskaví, nikomu bychom nezáviděli, nikdo by se nevychloubal a nebyl domýšlivý. Nikdy bychom nejednali nečestně, nehledali bychom svůj prospěch, nedali bychom se vydráždít, a křivdy, ty bychom vůbec nepočítali. Neměli bychom škodolibou radost, když by se někomu stalo něco špatného, ale když bychom viděli něčí upřímnost a opravdovost, tak bychom hned měli důvod k radosti. Kdybychom měli opravdovou lásku, tak ta by nám vydržela, ať by se dělo mezi lidmi cokoliv, dovedli bychom druhým věřit, do budoucnosti bychom hleděli optimisticky a s nadějí. Pravá láska by nám nikdy nedošla. Byla by prostě všude. To by se stalo, kdyby se všechny naše věci děly v lásce.

Milí přátelé, je to naivní idealismus, že? Asi jo. Ale i tak je nesmírně důležité si tento ideál vždy znovu stavět před oči. Protože lidé už prakticky nevědí, co je láska. Mnozí si lásku spojují se sympatiemi, zamilovaností, romantikou, erotikou, ezoterikou i charitou. Ale pustit si ji do všech věcí, do všech vztahů, rozhodování, jednání, mluvení a naslouchání je pro nás těžké. Leda bychom byli tak bdělí, stáli pevně ve víře, byli stateční a silní, aby by nám ta láska tak snadno neunikala mezi prsty. A to nám také apoštol přeje: „Buďte bdělí, stůjte pevně ve víře, buďte stateční a silní! Všecko nechť se mezi vámi děje v lásce.“

A jestliže někomu připadá taková láska jako naivní iluze, pak ať si namísto slova láska dosadí její vtělenou podobu, totiž Krista, který je ztělesněním lásky. Pak platí: „Všechno, cokoli mluvíte nebo děláte, činite ve jménu Pána Ježíše.“ Abychom dovedli milovat jako Kristus miloval nás, znamená nepoddávat se skleslosti, nést už předem poráženecké řeči, ale být silný a odvážně si říci jako apoštol: „Všecko mohu v Kristu, který mi dává sílu.“ A tak na závěr i já vám všem přeju do nového roku: „Buďte bdělí, stůjte pevně ve víře, buďte stateční a silní! Všecko nechť se mezi námi děje v lásce.“

Modlitba: *Pane Ježíši Kriste, ty jsi pravá láska. Prosíme, doplň, co schází naší lásce, abychom dorůstali do Božího obrazu, k němuž jsme byli stvořeni. Posilni naši víru, ať nejen svými ústy ale především činy statečně vyznáváme. Amen.*

Přímlovná modlitba: *V našich přímlovkách se spojme a po každé prosbě společnou proklamací: „Pane, vyslyš nás“:*

Kriste, Králi, ty jsi Pánem nad světem. Ty jsi Pánem i tohoto nového roku. Na jeho počátku se modlíme a přimlouváme se za svět, za naši zemi a za všechny lidi. Společně prosíme: „Pane, vyslyš nás“:

Jako tvá církev ti předkládáme na modlitbách především prosby za mír, za pokoj ve světě, za ukončení válečných konfliktů a za spravedlivé uspořádání světa. Společně prosíme: „Pane, vyslyš nás“:

Když se díváme přede sebe, nevíme, co všechno nás čeká, ale toužíme po naději pro všechny lidi. Dej nám překonat strach, a daruj světu víru, že budoucnost je ve tvých rukou. Společně prosíme: „Pane, vyslyš nás“:

Bože, modlíme se za sjednocení naší společnosti v lásce, službě a pokoře. Aby se nikdo neprohlášoval za jediného majitele pravdy. Aby se lidé snášeli ve své různosti a nevadilo jim to. Společně prosíme: „Pane, vyslyš nás“:

Prosíme za jednotu mezi křesťany, prosíme za naši Českobratrskou církev, aby byla místem pro všechny, kdo v tebe upřímně věří, i pro všechny hledající. Společně prosíme „Pane, vyslyš nás“:

Náš Pane, tobě se odevzdáváme se vším, co máme a spoléháme na tvoji věrnost, na tvoji živou přítomnost a na vedení tvým Duchem svatým. Tobě buď sláva i čest až na věky věků. Amen.